

ת"פ 40044/01/16 - מדינת ישראל נגד אהרן סרויה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40044-01-16 מדינת ישראל נ' סרויה ואח'

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא

המאשימה מדינת ישראל ע"י פמ"י פלילי

נגד

אהרן סרויה (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) ובקשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

מעובדות כתב האישום עולה, כי רכב רנו (להלן - **הרכב**) היה בבעלותו של מר חמו (להלן - **חמו**) ובשימוש בתו, הגב' בוחבוט (להלן - **בוחבוט**). הרכב היה מבוטח באמצעות "ביטוח ישיר" (להלן - **חברת הביטוח**). במהלך חודש נובמבר 2015 קשר הנאשם קשר עם בוחבוט להונות את חברת הביטוח, באופן בו תמסור בוחבוט לנאשם את הרכב כדי שזה יעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית וימכרו שם, ולאחר מכן תדווח בוחבוט על הרכב כגנוב על-מנת לקבל את כספי הביטוח. במסגרת הקשר ולשם קידומו, במהלך חודש דצמבר 2015, הלך הנאשם יחד עם בוחבוט לחדש את רישיון הרכב כדי שהביטוח יהיה בתוקף. בתאריך 24.12.2015 בסמוך לשעה 18:30 נפגש הנאשם עם בוחבוט סמוך לביתה בבית שמש, זו מסרה לו את הרכב יחד עם מפתח הרכב. הנאשם נסע עם הרכב מעבר למחסום הסמוך לעיר מודיעין, שם מסר את הרכב לאחר תמורת 1,800 ₪, כשהאחר החזיר לנאשם את המפתח, על מנת שבוחבוט תוכל למסור לחברת הביטוח, כאשר תתבע אותה בגין גניבת הרכב. למחרת, העביר הנאשם לבוחבוט את המפתח וסכום של 1,400 ₪ באמצעות חבר. ביום 28.12.2015 דיווח חמו למשטרה בכזב על גניבת הרכב, ובאותו היום פנה לחברת הביטוח והגיש תביעה על גניבתו.

טיעונים לעונש

מעבר להסדר הדיוני, הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש לקבוע מתחם שבין מס' חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר והיא

מבקשת להטיל עליו עונש בחלק העליון של המתחם, לנוכח עברו הפלילי של הנאשם.

מאידך, הסניגור יוצא חוצץ נגד התנהלות המאשימה בתיק זה וטוען לאכיפה מפלה במובן זה שנגד חמו ובוחבוט לא ננקטו הליכים. לדבריו, העובדה שרק כעת מודיעה המאשימה שנשלחו להם מכתבי יידוע אין בה להועיל למאשימה, לנוכח חלוף הזמן והתנהלותה בתיק זה. בשל כל אלה וההסדר אליו הגיעה המאשימה עם הנאשם הנוסף בתיק, וצפי חואג'ה, שבגינו נתבקש מאסר מותנה וקנס כספי בהסכמה, כשיוחס לו ניסיון לקבלת דבר במרמה, סבר הסניגור כי יש להסתפק במאסר על תנאי בתיק זה ואף להימנע מקנס.

סוגיה שנמצאת במחלוקת בין הצדדים היא, שאלת ניכוי ימי המעצר. אבהיר כי ביחד עם כתב אישום זה שהוגש ב-20.1.2016 הוגשה בקשה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים נגדו. במקביל, הוא הועמד לדין בתיק בגין עבירות סמים, שם הוגשה בקשת מעצר עד לתום ההליכים ביום 14.1.2016 (מ"ת 28165-01-16). ביום 18.2.2016 הדיון בשתי הבקשות אוחד, והנאשם נעצר במסגרת שתי הבקשות, עד לתום ההליכים נגדו. עוד יצוין, כי הנאשם נדון למאסר בן 14 חודשים בגין תיק הסמים ביום 29.9.2016, בניכוי ימי מעצרו (ת"פ 53570-04-13).

המאשימה טוענת כי אין לנכות את ימי המעצר בתיק זה, כיוון שכבר נוכח במסגרת תיק הסמים. הסניגור טוען, כי המדינה היא שבחירה לנהל שני הליכי מעצר שונים בעניינו של הנאשם, והיא זו שהסכימה לאחדם, וכמובן שיש להתחשב בימי המעצר שריצה הנאשם.

דעתי כדעת הסניגור בסוגיית ניכוי ימי המעצר. המדינה היא שמנהלת את ההליכים, והייתה הסכמה לאיחוד ההליכים. עניינו של הליך אחד הוא עבירות סמים ועניינו של הליך זה הוא עבירות מרמה. בגין שניהם **גם יחד** שהה הנאשם במעצר ממושך עד לתום ההליכים, שבהמשך (כעבור כ- 7 חודשים) הומר למאסר מתוקף גזר הדין בתיק הסמים. משעה שהמדינה יזמה הליך מעצר בתיק הנוכחי, עומדות לנאשם כל הזכויות והחובות בגין זאת, לרבות הזכות שינוכו לו ימי המעצר, ללא קשר לתיקים אחרים.

עבר פלילי

לנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות של סמים, אלימות, קשירת קשר, הדחה באיומים ובכוח ורכוש. הרשעתו האחרונה משנת 2018, בגינה ריצה 8 חודשי מאסר.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - מדובר בהונאת ביטוח, שידוע כי יש בה להשפיע באופן קשה על התנהלותן השגרתית של חברות הביטוח, בהעסקת חוקרים פרטיים ומנגנון לגילוי הונאות. עלויות מנגנונים אלו מושטות על כתפי הציבור, אליו מגלות חברות הביטוח יחס חשדני ומקשה, בדיוק בשל מקרים כגון המקרה שתואר. לכן הפגיעה בערך המוגן - פעילותו התקינה של עולם הביטוח ויחסי האמון שצריכים לשרור בין המבטחים למבוטחים - אינה פשוטה, שעה שמדובר במזימה מתוכננת ומתוחכמת להונאת חברת הביטוח. הפגיעה חורגת מהפגיעה מחברת הביטוח לבדה, ויש לה השלכות על כלל הציבור, שכן הקשחת מדיניות חברות הביטוח, עלולה לפגוע, בסופו של יום, במי שבאמת נזקק לסיוען בשעת מצוקה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת בקפידה שבוצעה ע"י מספר גורמים, כשלכל גורם היה חלק והמזימה נועדה לממש את הרצון לבצע כסף ועשיית רווח שלא כדין; הנאשם עמד מאחורי המזימה וליווה את כל חלקיה; הנזק שנגרם בפועל הוא ההוצאות המיותרות שנגרמו ופגיעה נוספת באמון שבין חברות הביטוח למבוטחים.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה. במקרה של ריבוי עבירות מרמה בתחום שיווק מוצרים רפואיים אושר מתחם ענישה בין 6 ח' מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ואושר עונש של 10 חודשי מאסר [רע"פ 9102/15 פאר נ' מ"י (מיום 26.1.2016)]; במקרה של זיוף שיקים רבים בסכום כולל של רבע מיליון ₪, אושר עונש של 6 ח' מאסר בעבודות שירות [רע"פ 6435/09 אוסקר נ' מ"י (מיום 11.8.2009)]; ברע"פ 4246/16 מויסיב נ' מ"י (מיום 31.5.2016) דובר במתחם ענישה שבין מאסר על-תנאי וקנס משמעותי לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות של מרמת הביטוח הלאומי בסך של כ-10,000 ₪. שם נגזר מאסר על-תנאי וקנס בסכום המרמה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר קצר שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר, קנס ומאסר על-תנאי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם ריצה כבר עונשי מאסר ויש לו עבר פלילי עשיר, כך שלא ניתן לזקוף זאת לזכותו; הנאשם נטל אחריות, הודה וחסך זמן שיפוטי; חלף זמן רב מאז ביצוע העבירה בשנת 2015.

המיקום במתחם - שמעתי את טענות הצדדים. טענה משמעותית שיש לקחת בחשבון ביחס למיקום הנאשם במתחם הענישה, נוגעת לטענת האכיפה המפלה שהעלה הסניגור. על פניו, יש לקבל טענה זו במובן זה, שהמדינה טרם הגישה כתבי אישום נגד חמו ובחבוט, שהם הנהנים העיקריים מהאירוע העברייני, והטענה בדבר שליחת מכתבי שימוע במועד הנוכחי, כשלוש וחצי שנים לאחר האירוע, מעוררת תהיות, בלשון עדינה. אין כל הסבר מדוע שרכה הפרקליטות רגליה בתיק זה ביחס למעורבים האחרים, וחלופה הזמן הרב מקשה עד מאוד מן הטענה כי גם כנגד האחרים בכוונתה לפעול. בנוסף, הסדר הטיעון לגבי הנאשם 3 בתיק זה אף הוא מקשה על קבלת עמדתה העונשית של המאשימה, והגם שעברו הפלילי של הנאשם שונה וגם תפקידו כאן שונה, הפערים המבוקשים בענישה גדולים מדי, וממילא לא הוצגה כל אסמכתא לעניין מתחם הענישה. אשר על כן, יש למקם את הנאשם בשליש הראשון של מתחם הענישה.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי ימי מעצרו בתיק זה. מובהר כי הנאשם סיים לרצות את העונש לנוכח תקופת מעצרו, והוא אינו חב דבר נוסף בהקשר זה;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך שנתיים מהיום;
- ג. קנס בסך 4,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.5.2019 ב-10 תשלומים שווים או רצופים ב-1 לכל חודש עמוד 3

עוקב, או 14 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד אדר א' תשע"ט 19/02/2019, במעמד הנוכחים.